

[ΠΡΟΒΟΛΕΙΣ]

Πολίτες - επαίτες

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ εργαζόμενος καταβάλει μεγάλες εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία και λαμβάνει χαμηλές συντάξεις και χαμηλού επιπέδου παροχές υγειονομικής περίθαλψης. Παράλληλα βάζει «μέσον» για να πάρει με μεγάλη καθυστέρηση (αν προλάβει) την πενιχρή σύνταξη και

Του **Ηλία Γεωργάκη**

elgeo@dolnet.gr

το εφάπαξ (δηλαδή τα δικά του λεφτά). Δουλεύει περισσότερες ώρες (σε απάνθρωπες συνθήκες) και παίρνει 600-1.000 ευρώ τον μήνα (καθάρ). Πληρώνει τους μεγαλύτερους φόρους (αλλά και τσουχτερά διόδια) και δεν έχει δωρεάν υγεία και παιδεία, ενώ η Δημόσια Διοίκηση (αλλά και οι δρόμοι) είναι σε μαύρα χάλια. Το φακελάκι και η διαφθορά βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Εγκληματικότητα - ρεκόρ και η ανασφάλεια του πολίτη στο αποκορύφωμα. Παντού αδιέξοδα.

Και έρχονται νέες ανατροπές εις βάρος των εργαζομένων, οι οποίοι έχουν εξαντλήσει τα όρια ανοχής και αντοχής, αντιμέτωποι με μια πρωτοφανή μείωση της αγοραστικής τους δύναμης. Έρχονται ανατροπές, άσχετα αν η άγρια λιτότητα και η ανεργία οδηγούν όλο και περισσότερους σε ευέλικτες μορφές απασχόλησης, σε εργασία και τα Σαββατοκύριακα, καθώς και σε αναζήτηση δεύτερης δουλειάς. Άσχετα αν με τον νόμο - έκτρωμα για το Ασφαλιστικό περικλίνουν οι συντάξεις, αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και λεηλατούνται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Και το ασφαλιστικό σύστημα βουλιάζει αβοήθητο, αφού:

- Στο ΙΚΑ καταγράφεται την τελευταία πενταετία απώλεια, λόγω των ελλειμμάτων 2,85 δισ. ευρώ.
- Κατά 1,614% αυξήθηκαν τα ελλείμματα του ΟΑΕΕ (Οργ. Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών) μέσα σε μια πενταετία.
- Οι απώλειες των κλάδων υγείας των Ταμείων αυξήθηκαν κατά 474%. Το έλλειμμα του κλάδου υγείας του ΙΚΑ αναμένεται να ξεπεράσει το 1 δισ. ευρώ, ενώ το έλλειμμα του κλάδου υγείας του ΟΓΑ θα κυμανθεί πάνω από το 1 δισ. ευρώ.
- Η ετήσια δαπάνη φαρμακευτικής περίθαλψης αυξήθηκε κατά 120%, ενώ οι οφειλές του Δημοσίου προς τα Ταμεία εκτοξεύτηκαν στα 11 δισ. ευρώ από τα 2,7, σημειώνοντας 307% αύξηση. Παράλληλα η εισφοροδιαφυγή εκτοξεύτηκε στα 7 δισ. ευρώ από 2,5 δισ. το 2003 (αύξηση κατά 180%).

Συμπέρασμα: στόχος της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής είναι να θησαυρίσουν οι έχοντες και κατέχοντες. Και όλοι έχουμε... μεταλλαχθεί σε πολίτες - επαίτες από μια ανάλγητη (και αναξιόπιστη) κυβέρνηση που καταρρακώνει ακόμη και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Του **Τάσου Αναστασίου**

[ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ]

Η τυφλή βία διχάζει

Και ως απάντηση στην κρατική βία, αποπροσανατολίζει

Η έκφραση αγανάκτησης και τα συναισθηματικά αντανακλαστικά που δημιουργήσε η δολοφονία του Αλέξη συσπειρώνουν μια ηλικιακή κατηγορία νέων, δημιουργούν την αίσθηση της ομάδας με κύριο χαρακτηριστικό την εφηβική διάθεση αμφισβήτησης και ανεξαρτητοποίησης από την οικογενειακή και τη θεσμική κηδεμονία.

Του **Γιάννη Πουντουράκη**

σιγά ο κοινωνικός ιστός. Αυτά που διαδραματίστηκαν θυμίζουν μεγάλες στιγμές πανελληνίας συμμετοχής ή συναίνεσης σε γεγονότα με ιστορικές αναφορές, με υψηλούς συμβολισμούς μέσα από την υπόγεια ροή ενός ποταμού κοινωνικών προβλημάτων που συνεχώς φουσκώνει.

Μπορούν όμως οι αυθόρμητες αλλά ατελείς οργανωτικά και κοινωνικά μορφωποιήσεις των μαθητικών κινητοποιήσεων να αποτελέσουν τη θρυαλίδα μιας εξέγερσης με κοινωνικούς και πολιτικούς όρους; Ίσως και να μπορούν, τουλάχιστον δημιουργούν τις προϋποθέσεις. Όσο το γεγονός παραμένει στα πλαίσια της συναισθηματικής φόρτισης γρήγορα θα ακολουθήσει η συναισθηματική εκτόνωση. Αν η αιτία που παράγει το φαινόμενο δεν εκφραστεί ως πολιτικό πρόβλημα και δεν καταφέρει να ευαισθητοποιήσει και να ενεργοποιήσει την ευρύτερη κοινωνία, κυρίως τους πνευματικούς, πολιτικούς και συνδικαλιστικούς φορείς της, δεν παράγεται αποτέλεσμα.

Η φοιτητική εξέγερση τον Μάη του '68 προκάλεσε τα αντανακλαστικά των εργατι-

κών συνδικάτων που σιγά σιγά μπήκαν στο παιχνίδι ξεπερνώντας τα κόμματα και πυροδότησαν τη λαϊκή εξέγερση, με δέκα εκατομμύρια εργάτες να κατεβαίνουν σε γενική απεργία παραλύοντας το Παρίσι.

Οι υπερβολές και τα ακραία περιστατικά των τελευταίων ημερών δημιουργούν αντιθέσεις και αντιπαλότητες αντί συναίνεσεων και συμπαρατάξεων. Η τυφλή βία ως

ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ

«Η ναρκισσιστική αυτοϊκανοποίηση του “επαναστάτη” με κουκούλα και οι πράξεις που απορρέουν από αυτή είναι θέμα ψυχανάλυσης, γεγονός που τους θέτει εκτός των ορίων της πολιτικής και της ιδεολογίας»

απάντηση στην κρατική βία αποπροσανατολίζει και διχάζει αντί να συσπειρώνει.

Το κρίσιμο ζήτημα, που επισκιάζει και περιθωριοποιεί τα προβλήματα που αναδεικνύουν και προβάλλουν οι κινητοποιήσεις, είναι οι κουκουλοφόροι και οι πράξεις της τυφλής βίας. Η αίσθηση του ανώνυμου κοινωνικού τιμωρού επιτρέπει σε αυτούς που την ασκούν να φαντασιώνονται τους «πολιτικούς Ζορό». Η ναρκισσιστική αυτοϊκανοποίηση του «επαναστάτη» με κουκούλα και οι πράξεις που απορρέουν από αυτή είναι θέμα ψυχανάλυσης, γεγονός που τους θέτει εκτός των ορίων της πολιτικής και της ιδεολογίας. Η «επαναστατική» εκοπερμάτωση με κοινωνικούς βιασμούς είναι φασισμός. Η προβολή του υπερεγώ μέσα από την κουκούλα σε μια κοινωνία φοβική και ανεκτική, αποδιοργανωμένη στους δικούς της μικροατομικισμούς αναπαράγει

[*The Guardian*]

Οι θεραπείες του αύριο

ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ που μας δίνει η έρευνα των βλαστοκυττάρων είναι τεράστιες. Η ικανότητα αυτών των κυττάρων να μεταμορφώνονται σε οτιδήποτε χρειάζεται το σώμα για να ανανεωθεί θα μπορούσαν στο μέλλον να κάνουν τους τυφλούς να δουν, τους ανάπηρους να περπατήσουν και τους κουφούς να ακούσουν. Θα μπορούμε να θεραπεύσουμε την κυστική ίνωση και να αντιμετωπίσουμε τη μυϊκή δυστροφία. Η ιατρική έρευνα όμως οδηγεί και σ' ένα από τα πιο δύσκολα διλήμματα: να εξασφαλίσουμε ότι κάτι που θα μπορούσε να προσφέρει τεράστια οφέλη στη δημόσια υγεία δεν το παραβλέψουμε επειδή δεν θα προσφέρει οφέλη και στην εθνική οικονομία. Είναι σημαντικό μπροστά στις τεράστιες δυνατότητες των βλαστοκυττάρων και στα ποσά που κάποτε θα αποφέρουν τα αποτελέσματα, να μην ξεχνάμε ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε και σε θεραπείες που θα υποστηρίζονται από τα δημόσια ταμεία.

το πολιτικό μοντέλο της κυρίαρχης ιδεολογίας στον φαύλο κύκλο της παρακμής.

Αποτελεί επομένως πολιτική υποκρισία και ιδεολογική σύγχυση όταν στεκούμενοι μπροστά στα φαινόμενα τυφλής βίας είμαστε αμήχανοι να πάρουμε σαφή θέση πάνω σε αυτά. Η υφέρπουσα τάση για κατανόηση ή σε άλλες περιπτώσεις δικαιολόγησης των φαινομένων αυτών προκαλούν σε κάποιους τα λανθάνοντα αντανακλαστικά μιας αντι-ιμπεριαλιστικής εικονικότητας στα πλαίσια μιας αριστερής θολούρας.

Το σύστημα χρησιμοποιεί συχνά τη λέξη «αναρχικός» με την ίδια ευκολία που οι ΗΠΑ και η Ε.Ε. χρησιμοποιούν τη λέξη «τρομοκράτης». Το ντόπιο ιδεολογικό οπλοστάσιο μετακόμισε από το κομμουνιστής, συνοδοιπόρος στο αντιεξουσιαστής, αναρχικός. Στην απροσδιοριστία αυτής της επινόησης ανακατεύονται μορφώματα από εξωθεσμικά-παρακρατικά συστήματα εξουσίας και εξωεθνικά πολλές φορές κέντρα με επαγγελματίες προβοκάτορες, ακόμη και πράκτορες. Όλο αυτό το συνονθύλευμα με πολλή επιπολαιότητα χαρακτηρίστηκε με τον απολιτικό όρο «γνωστοί-άγνωστοι». Διερωτήθηκε ποτέ κανείς, αν μέσα από αυτή την αδιαφάνεια διαμορφώνονται κυκλώματα και κατάλληλες συνθήκες για να δημιουργηθούν κοινωνικές εντάσεις για να διαβληθεί ένας κοινωνικός αγώνας ή ένα κόμμα; Αναρωτήθηκε κάποιος αν κτίζονται προϋποθέσεις αποσταθεροποίησης ή ακόμα διασυρμού στο εξωτερικό της χώρας με συνέπειες σε κρίσιμα διακυβεύματα όπως η οικονομία, ο τουρισμός και η εξωτερική πολιτική; Ποιοι άραγε να ωφελούνται από όλα αυτά; Σίγουρα όχι η κοινωνία.

Ο Γιάννης Πουντουράκης είναι καθηγητής του ΕΜΠ